

EVALUERING RESUMÉ

Fælles nordisk evaluering af bidrag til trustfonde

Evalueringen ser på de fem nordiske landes støtte til multilaterale trustfonde forvaltet af henholdsvis FN, Verdensbanken og Den Afrikanske Udviklingsbank. Denne type støtte har i årene 2004-2023, som evalueringen omfatter, været kraftigt stigende. Formålet med evalueringen var at vurdere støtten til trustfonde ud fra et donorperspektiv, altså om og i hvilket omfang de nordiske lande har nået de mål, de lagde til grund for deres valg af trustfonde som bistandsform. Evalueringen er gennemført i 2024-25 af et hold uafhængige konsulenter fra PEM Consult.

OVERORDNEDE RESULTATER OG KONKLUSIONER

De nordiske lande har alle over de seneste årtier øget deres støtte til såkaldte trustfonde, der forvaltes af multilaterale organisationer, og det er den støtte, denne evaluering har kigget på. Den konkluderer, at brugen af trustfonde overvejende har vist sig at være et effektivt værktøj til at fremme både det multilaterale system og de nordiske landes prioriteter på vigtige områder som ligestilling, menneskerettigheder, miljø og klima. Og det er sket i en tid, hvor ustabilitet og uforudsigelighed præger den aktuelle geopolitiske situation og sætter vestlige værdier og normer under stigende pres. Netop i den situation har støtten til trustfonde bidraget til at fremme globale mål på andre måder, end bilateral bistand kan. Støtten til trustfondene har også bidraget til at gøre udviklingsbistanden mere effektiv ved at styrke koordinering og donorsamarbejde. Evalueringen konstaterer, at støtte gennem trustfonde kan være relativt omkostningstung, men finder, at det skal ses i lyset af, at støtten bidrager til vanskelige indsatser som at opbygge lokal kapacitet og understøtte reformer. Endelig konkluderer den, at der er plads til forbedringer: Hvis de nordiske lande formår at samtænke deres bidrag til trustfondene mere strategisk, vil de i endnu højere grad kunne fremme indsatser, der afspejler nordiske værdier.

STØTTE TIL TRUSTFONDE STYRKER DET MULTILATERALE SYSTEM

Fred og humanitær bistand har været det dominerende tema for de nordiske landes bidrag til FN-forvaltede fonde, mens støtten til fonde forvaltet af udviklingsbankerne har haft fokus på temaer som grøn omstilling og genopbygning. Evalueringen konkluderer, at støtten har flugtet godt med og understøttet de forskellige organisationers fokusområder, og at de nordiske bidrag til trustfonde dermed på effektiv vis har understøttet multilateralt samarbejde. Et konkret eksempel på dét er de nordiske landes støtte til trustfonde forvaltet af Den Afrikanske Udviklingsbank. Denne støtte har bidraget til at sikre projektforberejdelse af høj kvalitet og dermed til at styrke bankens status og troværdighed. Samtidig har støtten bidraget til at fremme en panafrikansk tilgang til at løse udfordringer som grøn omstilling.

Evalueringen konkluderer, at de nordiske lande har brugt støtten til trustfonde strategisk til at fremme nordiske værdier og interesser, og at de har haft succes med det. Men den noterer også – med en smule overraskelse – at støtten til trustfondene ikke var særligt godt integreret i de enkelte nordiske landes øvrige støtte til de multilaterale organisationer. Her anbefaler evalueringen, at der sker forbedringer.

...OG FREMMER GLOBALE MÅL

Den økonomiske støtte til trustfonde fra de nordiske lande har spillet en vigtig rolle i de bestræbelser på at fremme globale mål, der kræver kollektive indsats på tværs af lande i større skala. Evalueringen vurderer, at det giver god mening at gøre brug af multilaterale organisationer netop til sådanne formål, fordi de geografisk dækker så bredt og kan håndtere store indsats. Hertil kommer, at trustfondene har vist sig egnede til at udvikle og udveksle erfaringer og metoder på tværs af donorer.

Flere af de trustfonde, som evalueringen er gået i dybden med, og som er etableret for at støtte enkeltlande i konflikt, har også bidraget til at fremme fælles mål som fred og sikkerhed. Det gælder f.eks. den Verdensbank-forvaltede Ukraine Relief, Recovery, Reconstruction and Reform Trust Fund (URFT), der gjorde det muligt at genopbygge infrastruktur, som var ødelagt af krigen, og at finansiere sociale sikkerhedsnet. Det gælder også de to multidonortrustfonde for Somalia forvaltet af henholdsvis Verdensbanken og FN, der sikrede, at Somalia fik omlagt sin gæld og fik adgang til IDA-lån, så landet igen kunne blive integreret i den globale økonomi. Også de større FN-forvaltede trustfonde, der har fokus på fred og på Verdensmålene, bidrager ifølge evalueringen til at fremme fælles globale mål.

TILFREDSSTILLENDENDE RESULTATER – MEN OGSÅ PLADS TIL FORBEDRINGER

Det var ikke formålet med evalueringen at analysere samtlige trustfonde, der støttes af de nordiske lande, men på baggrund af det udvalg af fonde, evalueringen har undersøgt særligt grundigt, konkluderer den overordnet, at støtten til trustfonde har understøttet det multilaterale system og fremmet nordiske prioriteter. Den konkluderer også, at trustfondene alt i alt har opnået tilfredsstillende resultater – dog med et betydeligt spænd imellem de enkelte fonde. Den understreger også, at resultaterne er opnået, hvor samarbejdet imellem de mange involverede parter har fungeret godt, og hvor de involverede har været indstillede på at koordinere deres indsats. Det har ikke altid været tilfældet ifølge evalueringen, der også konstaterer en uheldig tendens til, at fondene knopskyder, så der bliver flere og flere af dem, og indsatserne bliver mere fragmenterede.

Donorerne bør ifølge evalueringen anerkende, at det kan kræve mere tid og flere ressourcer at opnå bedre resultater og følge op herpå. Den giver eksempler på gode erfaringer med, at donorerne tilbyder rådgivere placeret i trustfondene – særligt trustfonde forvaltet af Verdensbanken. Og så efterlyser evalueringen også exit-strategier for trustfondene og donorenes bidrag til dem. Dem er der ganske få af, og det er en vigtig del af de løbende overvejelser om, hvilke fonde der støttes.

SKUFFENDE FÅ EKSTRA MIDLER FRA PRIVATE INVESTORER

Mange trustfonde har som erklæret mål at mobilisere additionelle midler, primært fra private investorer. Men på dét punkt kan trustfondene generelt ikke fremvise store resultater. Et af flere eksempler på dette er den særlige fond, Africa Renewable Energy Fund, som trustfonden SEFA (Sustainable Energy Fund for Africa, der forvaltes af Den Afrikanske Udviklingsbank), lancerede netop for at tiltrække private investorer med tiltag, der minimerede risikoen ved deres investeringer. Alligevel kom mindre end 6 pct. af den kapital, fonden rejste i perioden 2012-2020, fra private investorer. Der er dog positive undtagelser. Evalueringen fremhæver den Verdensbank-forvaltede Ukraine Relief, Recovery, Reconstruction and Reform Trust Fund (URFT), der med investeringer på 180 millioner dollar målrettet ukrainske bankers lån til landbrug har udløst yderligere investeringer på 1 milliard dollar til lån og kreditter til landbruget.

KAN FREMME LOKALT EJERSKAB – MEN IKKE ALTID

Evalueringen noterer, at brugen af trustfonde har medvirket til at fremme lokalt ejerskab i flere af de eksempler, den har kigget nærmere på. Det gælder ikke mindst de landetrustfonde, der blev forvaltet af Verdensbanken. Men der var også blandt de FN-forvaltede trustfonde generelt en høj grad af lokalt ejerskab – ikke bare på nationalt, men også på mere lokalt niveau. Evalueringen bemærker, at der blandt disse fonde var stærke eksempler på opbygning af kapacitet i landene.

Den stærke interne koordinering i trustfondene kan ifølge evalueringen dog også have den negative sideeffekt, at regering og myndigheder i partnerlandet bliver kørt ud på et sidespor. Evalueringen peger – med et eksempel fra Somalia – på en anden risiko, nemlig at trustfondene ved at benytte NGO'er, underminerer de lokale myndigheder.

OMFANG, TIDSRUM, ANTAL FONDE, DONORER

Evalueringen dækker de nordiske landes bidrag til trustfonde, der forvaltes af FN's Multi-Partner Trust Fund, af Verdensbanken og af Den Afrikanske Udviklingsbank. Evalueringen bygger på flere niveauer af analyse: 1) En overordnet kortlægning og dokumentbaseret analyse af de nordiske landes støtte til trustfonde, med i alt mere end 1000 støttede trustfonde i perioden 2004-2023. 2) En institutionel analyse af de nordiske landes administration og forvaltning af støtten til fondene og af trustfondenes eget set-up, og 3) Studier af 15 udvalgte cases. Som et led i casestudierne gennemførte evalueringsholdet feltstudier i Kenya, Somalia og Tanzania.

HVAD ER EN TRUSTFOND?

"Betroede midler". Sådan kan det engelske udtryk "trust" oversættes til dansk. Og en trustfund er en fond, der oprettes for at skaffe midler til et særligt formål. Det kan være alt lige fra det meget store og brede som at opfylde verdensmålene til noget mere afgrænset og specifikt som at støtte et særligt tema som grøn omstilling eller digital udvikling. Trustfonde kan både være globale, regionale og landespecifikke, og de forvaltes af en eller flere fondsforvaltere eller såkaldte "trustees".

HVORFOR GIVER BISTAND GENNEM TRUSTFONDE MENING?

Udviklingsbistand deles traditionelt op i to kategorier: Bilateral og multilateral bistand. Multilateral bistand defineres som ikke-øremærkede midler – også kaldt kernebidrag – til multilaterale organisationer. Men de multilaterale organisationer modtager en stadig stigende del af deres samlede midler som øremærkede bidrag til projekter og programmer, der gennemføres af en eller flere multilaterale organisationer i et eller flere lande. Det kaldes "multi-bi-bistand" og opgøres formelt som bilateral bistand, fordi bidraget kommer fra en enkelt donor. Bistand gennem trustfonde er en del af multi-bi-bistanden og er altså øremærkede midler til multilaterale organisationer. Rationalet bag oprettelsen af en trustfond er at have en fælles kasse, hvor én eller flere forskellige donorer kan yde bidrag til formål, der er beskrevet i den aftale, der ligger til grund for fonden. På den måde kan en trustfond fremme koordinering mellem forskellige aktører.

OVERRASKENDE LIDT NORDISK SAMARBEJDE

I lyset af at de nordiske lande i høj grad deler værdier og prioriteringer, fandt evalueringen overraskende få eksempler på, at de nordiske lande koordinerede deres bidrag til trustfondene og deres indsats for at påvirke dem. Når det skete, var det til gengæld en succes. Evalueringen konstaterer, at det nordiske samarbejde generelt var præget af pragmatisme og en tankegang om, at eftersom de nordiske lande som udgangspunkt arbejder for de samme overordnede mål, så skal der være en helt konkret grund, hvis de skal koordinere yderligere. I stedet valgte de nordiske lande at gå sammen med andre 'likemindedede' partnere for at øve indflydelse på trustfondene. Evalueringen bemærker også, at de nordiske lande havde forskellige strategier for deres engagement med trustfondene. Evalueringen vurderer, at strategierne mere afspejlede den prioritet, de nordiske lande hver især tillagde trustfondene, og de ressourcer de havde til rådighed, end ønsket om fællesnordisk koordinering.

Evalueringen konkluderer, at det vil give mening at øge det nordiske samarbejde i forhold til trustfondene, fordi det vil kunne frigive tid og ressourcer til at øge den nordiske indflydelse og til at forbedre afrapportering, kommunikation, administrative procedurer og læring på tværs af de nordiske lande. Endelig konstaterer evalueringen, at de nordiske landes støtte til trustfondene ikke i nævneværdig grad synes at have tiltrukket støtte fra andre donorer til trustfondene, og at den nordiske støtte sjældent har bidraget til at introducere nye strategier eller metoder hos trustfondene, men primært har haft som mål at styrke trustfondenes indsats for at udføre det mandat, de er udstyret med.

UDFORDRING AT KOMMUNIKERE OG DOKUMENTERE EFFEKTEN

Det er ikke let for donorerne at dokumentere effekten og resultaterne af den bistand, de giver gennem trustfonde, noterer evalueringen. Dels fordi indsætserne (som al anden udviklingsbistand) foregår langt væk, dels fordi det – som med multilateral bistand i øvrigt – er svært at pege på, hvad præcist bistanden fra enkelt-donorer har bidraget til af forandringer. Bedre bliver det ikke af, at trustfondenes egne beskrivelser af deres arbejde mest sker i årsberetninger, der har det med at fokusere på succeshistorier og ikke siger så meget om fejltagelser og udfordringer.

DEN MULTILATERALE BISTAND OG BRUGEN AF TRUSTFONDE ER STEGET

I alle de nordiske lande har den multilaterale del af den samlede bistand været stigende de seneste 15 år (dog med et mindre fald de seneste par år). Hertil kommer, at de nordiske landes øremærkede støtte til trustfonde også er steget i evalueringsperioden. Selv om trustfondene forvaltes af multilaterale organisationer, optræder støtten i officielle statistikker som bilateral bistand.

FN-fonde: De nordiske lande bidrog i perioden 2004-2023 til 133 forskellige FN-trustfonde med i alt 4,7 milliarder dollar. Dermed tegnede de sig tilsammen for 30 pct. af den samlede støtte til fondene, og både Danmark, Norge og Sverige var blandt de 10 største donorer. Cirka 70 pct. af de nordiske bidrag gik til fred og stabilisering i skrøbelige lande. Alle FN-trustfonde forvaltes af FN's Multi-Partner Trust FUND (UNMPTF).

Verdensbankfonde: De nordiske lande støttede i perioden 2004-2023 hele 1.177 forskellige Verdensbanktrustfonde med i alt 23,2 milliarder dollar og tegnede sig tilsammen for 25 pct. af den samlede støtte til fondene. De nordiske bidrag gik især til udvikling og skrøbelighed, i mindre grad til klima og miljø. 60 pct. af de nordiske bidrag til Verdensbanktrustfonde gik til fonde for enkelte lande – det skyldes ikke mindst store bidrag til Afghanistan- og Ukraine-trustfonde. Verdensbanken har i øvrigt de seneste år gennemført en række reformer af brugen af trustfonde, og det har medført, at antallet af trustfonde under Verdensbanken er reduceret drastisk: fra cirka 1.500 til 63.

Den Afrikanske Udviklingsbank (AfDB): De nordiske lande bidrog i perioden 2004-2023 til 34 forskellige AfDB-trustfonde med i alt 468 mio. dollar. Danmark var den største donor med ca. 160 mio. dollar. De nordiske bidrag gik især til udvikling, klima og miljø og til fonde, der dækker hele Afrika.

ANBEFALINGER

Evalueringen runder af med en række anbefalinger til de nordiske lande om deres fremtidige brug af trustfonde. Blandt dem er:

- Integrer støtten til trustfondene i de strategiske rammer for det øvrige samarbejde med de respektive multilaterale organisationer.
- Sørg for, at støtten til de FN-forvaltede trustfonde understøtter de aktuelle – og udfordrede – bestræbelser på at gennemføre 'One UN'-reformerne. Undgå især at oprette nye fonde, for det kan underminere bestræbelserne på en mere sammenhængende FN-indsats.
- Skab et grundigt overblik over de mange aktive trustfonde, der allerede eksisterer, og prioriter støtten blandt dem.
- Brug de indhøstede erfaringer – positive såvel som negative – til at sikre et bedre grundlag, når der skal træffes beslutninger om støtte til trustfonde.

- Undersøg mulighederne for at øge samarbejdet på tværs af de nordiske lande med henblik på at reducere administrative omkostninger og styrke fælles læring.
- Styrk kommunikationen om trustfondenes resultater og sørg for, at beslutningstagere og offentligheden i de nordiske lande og i partnerlandene bliver bedre informerede om trustfondenes indsatser.

CASE: FN-FOND KÆMPEN BLANDT TRUSTFONDENE

FN's Fælles Verdensmålfond blev etableret i 2016 for at understøtte de såkaldte Verdensmål fra 2015 såvel som relevante reformer af FN. Her arbejdes der med at støtte integrerede og sammenhængende indsatser på landeniveau. Det oprindelige mål var at skaffe donorbidrag på 290 mio. dollar om året. Det mål blev langt fra nået. De samlede bidrag toppede i 2021 med ca. 80 mio. dollar. De nordiske lande bidrog tilsammen med hele 40 pct. af finansieringen – Danmark dog kun med et beskedent bidrag på 3,5 mio. dollar i perioden 2017-2023. Evalueringen konkluderer, at fonden har lidt under, at den slet ikke tiltrak de forventede midler, og at de begrænsede midler blev spredt for tyndt ud til at give synlige resultater. Omvendt noteres det som positivt, at fonden var med til at reducere transaktionsomkostninger for de enkelte donorer, fordi de slap for at sætte deres egne systemer op. Og at indsatserne gennemføres af de FN-organisationer, der fortsat er til stede, når finansieringen ophører, så de kan følge op på indsatserne, når nye bidrag gør det muligt.

Men helt overordnet konkluderer evalueringen, at fonden ikke i tilstrækkelig grad har levet op til sit formål om at skabe bedre koordinering. Forklaringen er ifølge evalueringen, at fonden mere blev set som et redskab til at skaffe nye midler end som en mekanisme til at sikre mere samarbejde. Ikke engang de nordiske lande koordinerede deres rolle i fonden, selv om de med deres bidrag på tilsammen 40 pct. af fondens samlede midler havde særdeles gode muligheder for at sætte et fælles aftryk.

CASE: VERDENSBANK-FOND DANMARK BRUGER ESMAP TIL AT GØRE VERDENSBANKENS INDSATSER GRØNNERE

I 1983 etablerede Verdensbanken sin særlige trustfond til at styrke energisektoren, Energy Sector Management Assistance Programme (ESMAP). Den blev særlig relevant med vedtagelsen af Verdensmålene i 2015. ESMAP er nemlig blevet omdrejningspunktet for Verdensbankens samlede indsats for at nå Verdensmål 7 om bæredygtig energi. Danmark bidrog med 82 mio. dollar til ESMAP mellem 2013-2023 – ud af de i alt 664 mio. dollar, som ESMAP modtog i perioden. ESMAP støtter projekter og programmer direkte, men nok så vigtigt er det ifølge evalueringen, at ESMAP understøtter og forbedrer kvaliteten af Verdensbankens samlede udlån til energiindsatser. Alene i perioden 2021-2024 løb disse lån op i 33 milliarder dollar. På den måde bidrager ESMAP til at styrke multilateralisme, konkluderer evalueringen, der også ser positivt på de aktiviteter, ESMAP støtter direkte. De er med til at sikre lokalt ejerskab og tilpasning, fordi ESMAP kun støtter aktiviteter, som modtagerlandene aktivt efterspørger. ESMAP får desuden ros for at have holdt sine omkostninger til administration nede og for at bidrage til at udvikle innovative løsninger, der kan tiltrække private investorer. Evalueringen konkluderer, at ESMAP bidrager til at opbygge kapacitet, både hos personer og institutioner, og til bedre rammebetingelser.

CASE: AFRIKANSK UDVIKLINGSBANK-FOND ROS TIL GRØN ENERGIFOND OPRETTET PÅ DANSK INITIATIV

I 2011 gik Den Afrikanske Udviklingsbank (AfDB) sammen med Danmark om at etablere Sustainable Energy Fund for Africa (SEFA). Fonden administreres af AfDB, og ideen med den var netop at forankre bestræbelserne på at lokke flere private investorer til at investere mere i Afrikas grønne omstilling i en afrikansk-ledet organisation. Og det er lykkedes, konkluderer evalueringen, der også konstaterer, at Danmark som medstifter af SEFA har sat et stort aftryk på fonden. Hertil kommer, at Danmark har været fondens største donor. Det danske bidrag til SEFA i perioden 2011-2022 var på 78 mio. dollar. De andre nordiske lande bidrog tilsammen med yderligere 40 mio. dollar, og de 118 mio. nordiske dollar udgør

en tredjedel af de samlede donorbidrag til SEFA i perioden. Og lige netop i forhold til SEFA konstaterer evalueringen, at de nordiske lande faktisk er lykkedes med at koordinere deres indsætter – i modsætning til de fleste andre trustfonde.

I det hele taget er der mange roser til SEFA i evalueringen. SEFA har i høj grad bidraget til at sætte skub i Afrikas grønne omstilling og til at øge afrikaneres adgang til bæredygtig energi. Det er desuden lykkedes SEFA at tiltrække yderligere donormidler til grøn energi i Afrika og at få donorer til at benytte SEFA i stedet for at etablere nye fonde. Evalueringen fremhæver også, at AfDB er den rette til at forvalte fonden, fordi AfDB er til stede overalt i Afrika, også i skrøbelige lande. Derfor er det af stor betydning, at SEFA har udviklet sig til at være et center for rådgivning om grøn omstilling i Afrika og for AfDB's tekniske ekspertise på området. SEFA er i følge evalueringen et eksempel på, at langsigtet og uafbrudt støtte over mere end 10 år skaber resultater.

CASE: FN-FOND HØJE AMBITIONER UNDER VANSKELIGE VILKÅR

The Somalia Joint Fund (SJF) blev etableret i 2013 som et led i det internationale samfunds støtte til den såkaldte Somalia Compact. Formålet var at styrke partnerskabet mellem Somalia og landets donorer i bestræbelserne på at genopbygge det konflikthærgede land og gøre det i en proces, hvor Somalia sad for bordenden. Evalueringen konkluderer, at meget faktisk er lykkedes. Det er lykkedes at opbygge kapacitet i Somalia, især ude på det lokale niveau, og at forbedre donorsamarbejdet og dialogen mellem de lokale myndigheder på den ene side og donorerne på den anden.

Men fondens resultater skal også ses i lyset af de meget komplekse og omskiftelige vilkår, den har fungeret under. Mange donormidler har været øremærket til særlige formål, og det har begrænset den fleksibilitet, der er ønskelig i et land som Somalia, hvor vilkårene ændrer sig med kort varsel. En anden udfordring er ifølge evalueringen, at dét FN-system, der forvalter fonden, generelt er tilbageholdende med at gøre brug af nationale systemer, hvilket har svækket opbygningen af lokal kapacitet. Endelig har de – i sagens natur – mange involverede parter skabt tunge beslutningsprocedurer og lang vej til konkrete resultater. Det sidste forhold var en af årsagerne til, at Danmark i 2024 indstillede sine bidrag til SJF. I alt bidrog Danmark med 42,7 mio. dollar i perioden 2015-2023 ud af fondens samlede midler på 545,6 mio. dollar. Norge og Sverige har bidraget endnu mere og fortsætter deres bidrag til SJF.

De korte beskrivelser ovenfor af de fire cases bygger på evalueringsrapportens omfattende annekser, hvor de i alt 15 casestudier, evalueringsholdet har foretaget af vidt forskellige multidonortrustfonde, er detaljeret beskrevet.

UDENRIGSMINISTERIETS KOMMENTARER TIL EVALUERINGEN:

Udenrigsministeriet hilser evalueringen velkommen og er generelt enig i evalueringens anbefalinger, som der vil blive fulgt op på, i sammenhæng med andre initiativer på området, der allerede er i gang. Udenrigsministeriet noterer med tilfredshed konklusionen om, at støtten til trustfonde både har understøttet det multilaterale samarbejde og fremmet nordiske prioriteter. Udenrigsministeriet er enig i vigtigheden af de udfordringer, udviklingssamarbejdet ifølge evalueringen står overfor: Det pres, det multilaterale system for tiden er udsat for, vigtige donorlandes nedskæringer i udviklingsbistanden, den øgede fragmentering af det internationale udviklingssamarbejde og de reformer, der søger at adressere disse forhold. Det er udfordringer, der alle sammen skal håndteres for at sikre den bedst mulige effekt af den danske bistand.

Udenrigsministeriet anerkender evalueringens konklusion om, at den danske støtte til trustfonde kan styrkes gennem en mere overordnet strategisk tilgang. Der vil derfor blive udarbejdet enkle retningslinjer, der på den ene side udstikker et sæt fælles principper for dansk engagement i trustfonde, og på den anden side respekterer det råderum, som ambassader og missioner i udlandet såvel som fagkontorer i Udenrigsministeriet i København har. Der er også igangsat et arbejde rettet mod prioritering og fokusering af brugen af trustfonde, så der gives støtte til færre trustfonde, og samtidig sikres et mere strategisk engagement med stærkere dansk involvering i relevante fora. Herunder vil der være vægt på at sikre tidlig vurdering af, hvorvidt en trust fund er fuldt på linje med danske prioriteter, og om det er den mest effektive måde at opnå de resultater, der ønskes. I det videre arbejde vil der også blive set på muligheden for styrket koordinering og arbejdsdeling med ikke mindst de øvrige nordiske lande.

Evalueringsrapporten er udgivet af:
Udenrigsministeriet
Kontoret for Evaluering, Læring & Kvalitet
Asiatisk Plads 2
1448 København K
Danmark

Den fulde evalueringsrapport kan
downloades fra internettet via
um.dk/en/danida/results/eval/eval_reports

For yderligere oplysninger,
kontakt venligst tlf. +45 33 92 10 83
eller laering@um.dk

Foto: Ministry of Foreign
Affairs of Denmark.
Jørgen Schytte/Danida.